

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 20. mart 2012. god.
Ref. br.: RK213/12

ODLUKE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučajevima br. KI 106/11, KI 110/11, KI 115/11 i KI 116/11

Podnosioci zahteva

Neki Myha i Nijazi Xharavina

**Ocena ustavnosti odluka Okružnog suda u Peći,
PN br. 81/11 i PN br. 83/11 od 1. jula 2011. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija
Gjyljeta Mushkolaj, sudija i
Iliriana Islami, sudija.

Podnosioci zahteva

1. Podnosioci zahteva su g. Neki Myha, koga zastupa g. Avdi Rizvanolli, advokat iz Prištine, i g. Nijazi Xharavina, koga zastupa g. Teki Bokshi, advokat iz Đakovice.

Osporene odluke

2. Podnosilac zahteva, g. Neki Myha, osporava odluku Okružnog suda u Peći, PN. br. 81/11 i PN. br. 83/11, obe datirane 1. jula 2011. god., koje su podnosiocu zahteva uručene 14. jula 2011. god.
3. Podnosilac zahteva, g. Nijazi Xharavina, takođe osporava odluku Okružnog suda u Peći, PN. br. 81/11 i PN. br. 83/11, obe datirane 1. jula 2011. god., koje su podnosiocu zahteva uručene 14. jula 2011. god.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti odluka Okružnog suda u Peći od strane Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud), kojima su navodno prekršena prava oba podnosioca zahteva zagarantovana čl. 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 32. [Pravo na pravno sredstvo], 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] i 102. [Opšta načela sudskog sistema] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), kao i člana 6. [Pravo na pravično suđenje] u vezi sa članom 13. [Pravo na delotvorni pravni lek] Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda i njenih protokola (u daljem tekstu: EKJLP).

Pravni osnov

5. Član 113. stav 7. Ustava Republike Kosovo, član 22. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo od 15. januara 2009. god. (br. 03/L-121) (u daljem tekstu: Zakon) i pravilo 56. stav 2. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak u Sudu

6. Podnosilac zahteva, g. Neki Myha, je 8. avgusta 2011. god. podneo zahtev Sudu, koji je registrovan kao slučaj br. KI 106/11.
7. Podnosilac zahteva, g. Nijazi Xharavina, je 10. avgusta 2011. god. podneo zahtev Sudu, koji je registrovan kao slučaj br. KI 110/11.
8. Prvi podnosilac zahteva je 17. avgusta 2011. god. podneo još jedan zahtev Sudu, koji je registrovan kao slučaj br. KI 115/11.
9. Istoga dana, drugi podnosilac zahteva je takođe podneo još jedan zahtev Sudu, koji je registrovan kao slučaj br. KI 116/11.
10. Zahtevi koje je podneo podnosilac zahteva g. Neki Myha, odnosno slučajevi br. KI 106/11 i KI 115/11 se odnose na istu predmetnu stvar i usmereni su protiv istog čina javnog organa, međutim podnosilac zahteva je insistirao da se slučajevi zavedu odvojeno.

11. Zahtevi koje je podneo podnosilac zahteva g. Nijazi Xharavina, odnosno slučajevi br. KI 110/11 i KI 116/11 se odnose na istu predmetnu stvar i usmereni su protiv istog čina javnog organa, međutim, i u ovom slučaju takođe, podnosilac zahteva je insistirao da se slučajevi zavedu odvojeno.
12. Predsednik je 23. avgusta 2011. god., odlukom br. GJR. KI 106/11, KI 110/11, KI 115/11 i KI 116/11, imenovao sudiju Snezhanu Botusharovu za sudiju izvestioca i, odlukom KSH. KI 106/11, KI 110/11, KI 115/11 i KI 116/11, imenovao je Veće za razmatranje u sastavu sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Almiro Rodrigues i Iliriana Islami
13. Predsednik je 23. avgusta 2011. god., nalogom br. KI 106/11, KI 110/11, KI 115/11 i KI 116/11 naložio spajanje zahteva, tj. slučajeva KI 106/11, KI 110/11, KI 115/11 i KI 116/11, shodno pravilu 37. stavu 1. Poslovnika o radu, u kojem stoji:

„Sekretarijat će pripremiti obaveštenje za predsednika i sudiju izvestioca da podnesak može biti sličan podnesku koji se već nalazi pred Sudom i da je upućen protiv istog čina javnog organa. Predsednik može, na preporuku sudije izvestioca, narediti spajanje odvojenih podnesaka“.

14. Sud je 26. oktobra 2011. god. obavestio podnosioca zahteva o spajanju njihovih zahteva.
15. Sud je 26. oktobra 2011. god. prosledio kopiju zahteva Okružnom sudu u Peći i opštinskom javnom tužiocu u Peći.
16. Veće za razmatranje je 20. marta 2012. god. razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i Sudu iznelo preporuku o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

17. Opštinski sud u Đakovici je 3. marta 2011. god., odlukom P. br. 108/10, potvrdio optužnicu koju je podigao opštinski javni tužilac u Peći protiv podnosioca zahteva za izvršeno krivično delo iz člana 339. stava 2. u vezi sa članom 343. stavom 1. i članom 23. Privremenog krivičnog zakonika Kosova (u daljem tekstu: PKZK). Opštinski sud je potvrdio da postoji dovoljni osnov za potvrđivanje optužnice i utvrđivanje krivice ili nevinosti optuženih na glavnom pretresu. Pravni savet koji su ove odluke sadržavale je navodio da ne postoji mogućnost žalbe na ova rešenja.
18. Opštinski sud u Đakovici je 3. marta 2011. god, odlukom P. br. 53/2010, potvrdio optužnicu koju je podigao opštinski javni tužilac u Peći protiv g. G. Z. za izvršeno krivično delo iz člana 332. stava 3. tačke 1, člana 334. stava 1. i člana 344. stava 1. Privremenog krivičnog zakonika Kosova (u daljem tekstu: PKZK) i podnosioca zahteva za izvršeno krivično delo iz člana 339. stava 2. u vezi sa članom 343. stavom 1. i članom 23. PKZK-a. Opštinski sud je potvrdio da postoji dovoljni osnov za potvrđivanje optužnice i utvrđivanje krivice ili nevinosti optuženih na glavnom pretresu. Pravni

savet koji su ove odluke sadržavale je navodio da ne postoji mogućnost žalbe na ova rešenja

19. Podnosioci zahteva su 28. marta 2011. god. uložili žalbu tročlanom sudskom veću Opštinskog suda u Đakovici (u daljem tekstu: Veće) protiv rešenja Opštinskog suda P. br. 53/2010.
20. Veće je 30. marta 2011. god. odbilo žalbu podnosioca zahteva kao neosnovanu (odluka P. br. 53/10). Veće je zaključilo da je žalba na sudsko rešenje o potvrđivanju optužnice moguća samo ukoliko se optužnica odbaci, shodno članu 317. stavu 2. Privremenog zakona o krivičnom postupku (u daljem tekstu: PZKP), u kojem stoji: *„Na odluku sudije kojom on/ona odbacuje optužnicu, tužilac i oštećeni mogu da ulože žalbu tročlanom vanraspravnom veću“*. Međutim, podnosioci zahteva su uložili žalbu Okružnom sudu u Peći protiv ove odluke.
21. Prvi podnosilac zahteva je 4. aprila 2011. god. uložio žalbu na odluku Opštinskog suda u Đakovici, P. br. 108/10 od 4. aprila 2011. god., Veću tog suda, dok je drugi podnosilac zahteva to učinio 8. aprila 2011. god.
22. Veće je 2. juna 2011. god., odlukom P. br. 108/2010, odbilo žalbu podnosioca zahteva kao neosnovanu i zaključilo da žalba na sudsko rešenje o potvrđivanju optužnice moguća samo ukoliko se optužnica odbaci, shodno članu 317. stavu 2. PZKP-a.
23. Podnosioci zahteva su 8. juna 2011. god. Veću uložili žalbu na odluku od 2. juna 2011. god.
24. Veće je 13. juna 2011. god. odbilo žalbu podnosioca zahteva kao neosnovanu (odluka P. br. 108/10) navodeći da: *„Na odluku sudije kojom on/ona odbacuje optužnicu, tužilac i oštećeni mogu da ulože žalbu tročlanom vanraspravnom veću“*. Sledstveno, podnosioci zahteva su na ovu odluku uložili žalbu Okružnom sudu u Peći.
25. Okružni sud u Peći je 1. jula 2011. god. (odlukom Pn. br. 81/11) odbio žalbu podnosioca zahteva kao neosnovanu i zaključio da je žalba na sudsko rešenje o potvrđivanju optužnice moguća samo ukoliko se optužnica odbaci, shodno članu 317. stavu 2. PZKP-a.
26. Okružni sud u Peći je 1. jula 2011. god., odlukom Pn. br. 83/11, odbacio žalbu podnosioca zahteva protiv odluke Opštinskog suda u Peći P. br. 53/10 od 30. marta 2011. god. kao neosnovanu i zaključio da je žalba na sudsko rešenje o potvrđivanju optužnice moguća samo ukoliko se optužnica odbaci, shodno članu 317. stavu 2. PZKP-a.

Navodi podnosioca zahteva

27. Podnosioci zahteva tvrde:

- a. da im je prekršeno pravo na žalbu i pravo na pristup sudu iz razloga da nisu bili u mogućnosti da se žale na rešenje sudije o potvrđivanju optužnice od 3. marta 2011. god.;
- b. da je načelo jednakosti sredstava između stranaka u postupku takođe prekršeno usled činjenice da nisu bili u mogućnosti da se žale na rešenje sudije o potvrđivanju optužnice, dok tužilac, saglasno članu 317. stavu 2. PZKP-a, ima mogućnost žalbe ukoliko sudija odbaci optužnicu.
- c. da su Opštinski sud i Okružni sud pogrešno primenili i protumačili član 317. stav 2. jer prema njihovom mišljenju prema PZKP-u postoji pravo žalbe.

Ocena prihvatljivosti zahteva

- 28. Podnosioci zahteva tvrde da su im prekršena prava zagantovana čl. 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 32. [Pravo na pravno sredstvo], 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] i 102. [Opšta načela sudskog sistema] Ustava i članom 6. [Pravo na pravično suđenje] EKLJP u vezi sa članom 13. [Pravo na delotvorni pravni lek] EKLJP.
- 29. U odnosu na žalbe podnosilaca zahteva, Sud prvo primećuje da, kako bi bio u mogućnosti da reši njihove žalbe, Sud prvo treba da ispita da li su podnosioci zahteva ispunili uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovníkom o radu.
- 30. Vezano sa tim, Sud naglašava da po Ustavu nije njegova dužnost da deluje kao četvrtostepeni sud u odnosu na odluke donete od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače i primene odgovarajuća pravila procesnog i materijalnog prava (vidi *mutatis mutandis* García protiv Španije [VK], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud za ljudska prava [ESLJP] 1999-I).
- 31. Ustavni sud samo može razmotriti da li su dokazi predstavljeni na takav način kao i da li su postupci uopšte, gledano u celini, vođeni na takav način da je podnosilac zahteva imao pravično suđenje (vidi, između ostalih autoriteta, izveštaj Evropske komisije za ljudska prava u slučaju Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva, zahtev br. 13071/87, usvojen 10. jula 1991. god.).
- 32. U konkretnom slučaju podnosioci zahteva navode da je došlo do kršenja njihovih ustavom zagantovanih prava pošto im nije omogućeno da ulože žalbu na odluku sudije kojom se potvrđuje optužnica.
- 33. Vezano sa tim, Sud se poziva na član 102. stav 5. Ustava u kojem stoji: „Garantuje se pravo na sudsku odluku, osim ako je zakonom drugačije određeno“. Član 317. stav 2. PZKP-a ne propisuje pravo podnosiocima zahteva da se žale na potvrđivanje presude. Bez obzira na navedeno, Veće opštinskog i okružnog suda je razmotrilo žalbu

podnosioca zahteva, ali je odlučilo da žalba protiv potvrđivanje optužnice nije moguća, shodno članu 317. stavu 2. PZKP-a, u kojem stoji:

„Na odluku sudije kojom on/ona odbacuje optužnicu, tužilac i oštećeni mogu da ulože žalbu tročlanom vanraspravnom veću“.

34. Štaviše, Sud primećuje da potvrđivanje optužnice ne prejudicira odluku o predmetu tokom glavnog pretresa, shodno članu 317. stavu 2. PZKP-a, koji propisuje:

„Sva rešenja koja donese sudija u vezi sa potvrđivanjem optužnice moraju da budu obrazložena ali tako da ne bude prejudicirana odluka o pitanjima koja su predmet rasprave na glavnom pretresu“.

35. Nakon razmatranja postupaka pred navedenim sudovima u celini, Ustavni sud nije ustanovio da su odgovarajući postupci na bilo koji način bili nepravilni ili ukaljani arbitrarnošću (vidi *mutatis mutandis*, Shub protiv Litvanije, odluka ESLJP-a u vezi sa prihvatljivošću zahteva br. 17064/06 od 30. juna 2009. god.).
36. Sledi da je zahtev očigledno neosnovan shodno pravilo 36. stavu 1. tački c) Poslovnika o radu, u kojem je propisano: *„Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve: c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan“.*
37. Ukoliko ovaj Sud uzme u obzir da podnosioci zahteva postavljaju pitanje saglasnosti zakona, odnosno PZKP-a, sa Ustavom, Sud primećuje da samo strane ovlašćene članom 113. stavom 2. Ustava imaju pravo da iznesu takvo pitanje. Dakle, podnosioci zahteva nisu ovlašćena strana prema članu 113. stavu 2. Ustava. Međutim, podnosioci zahteva mogu izneti pitanje saglasnosti zakona sa Ustavom pred redovnim sudovima, koji su prema članu 113. stavu 8. Ustava ovlašćeni da podnesu pitanje Ustavnom sudu.
38. Sledstveno, zahtevi treba da budu odbijeni kao neprihvatljivi.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, shodno članu 113. stavu 2. Ustava, članu pravilu 36. stavu 1. tački c) i pravilu 56. stavu 2. Poslovnika o radu, 20. marta 2012. god., jednoglasno,

ODLUČUJE

- I. DA ODBIJE zahtev kao neprihvatljiv;
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona.
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Snezhana Botusharova

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani

